

LIBRIS

We know
books

**Sfânta Muceniță Lucia
fecioara**

**Viata, acatistul
și canoanul**

**Editura AGAPIS
București - 2024**

Viața Sfintei Mucenițe Lucia, fecioara.....	3
Acatistul Sfintei Mucenițe Lucia	25
Canon de rugăciune către Sfinții Mari Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest și către Sfânta Muceniță Lucia fecioara din Siracuza	61

Viata Sfintei Mucenițe Lucia, fecioara

Când se răspândea prin toate părțile Siciliei cinstirea Sfintei mucenițe Agatia și poporul Siracuzei venea de departe să se închine sfântului ei mormânt, în cetatea Catanei, Lucia, fecioara cea laudată a fost între siracuzeni cea mai de frunte la praznic împreună cu alții și cu maica sa Evtihia, care avea boala curgerii

de sânge de patru ani, și care nu se vindeca cu nici o doctorie de la doctori. Și, săvârșindu-se slujbele bisericesti, se citea Evanghelia în care se pomenește de femeia căreia îi curgea sânge și care, prin atingerea hainei lui Hristos s-a tămăduit. Lucia a zis mamei sale: „De crezi celor ce s-au citit, mamă, crede și aceasta, cum că Agatia, care a pătimit pentru Hristos, s-a învrednicit a avea de față totdeauna pe Acela, pentru a Cărui nume a pătimit. Deci atinge-te de mormântul ei cu credință și te vei tămădui”.

După săvârșirea cântării bisericești, ducându-se poporul, a căzut înaintea mormântului sfintei mucenițe, mama împreună cu fiica și au început cu lacrimi a se ruga, cerând ajutor. Deci, rugându-se ele mult, a adormit Lucia și a avut vedenie, văzând-o pe Sfânta muceniță Agatia în mijlocul îngerilor, foarte împodobită cu mărgăritare și zicându-i: „Sora mea, Lucia, fecioara Domnului, pentru ce ceri de la mine ceea ce singură poți îndată să dai? Căci credința ta ajută mamei tale și, iată, s-a făcut sănătoasă! Și precum prin mine se slăvește

cetatea Catania, așa și prin tine se va slăvi și împodobi cetatea Siracuzei, pentru că ai gătit sălășuire bine primită lui Hristos întru a ta feciorie”.

Acestea auzindu-le Lucia, s-a deșteptat și cu cutremur s-a sculat, apoi a zis către mama ei: „Mamă, mamă, iată te-ai vindecat. Deci, rogu-te pe tine prin sfânta aceasta care cu rugăciunile sale te-a tămăduit, să nu-mi mai pomenești de logodnic niciodată – pentru că acum era logodită –, nici să poftești a vedea din trupul meu rodul cel muritor. Ci toate acelea ce le-ai pregătit să

mi le dai mie, ca și când aș fi mers după bărbatul cel muritor, dă-mi-le acum, ca să merg la mirele cel fără de moarte, Hristos Domnul, Care va păzi fecioria mea". Iar mama sa Evtihia a zis către dânsa: „Toate cele ce sunt ale tatălui tău, care a murit de nouă ani, păzindu-le întregi le-am înmulțit și nu le-am împrăștiat, spre a le da moștenire ție. Iar cele ce sunt ale mele și cele ce mai pot să fie, singură le știi bine. Deci, să acoperi mai întâi cu țarina ochii mei și apoi ceea ce va fi ție cu plăcere, vei face cu toată avuția". Lucia a zis: „Ascultă, mamă, sfatul meu, că

nu este iubit de Dumnezeu acela care îi dă Lui ceea ce nu poate duce cu sine, nici singur pentru el nu poate să le cheltuiască. Ci de voiești a face lucru bine primit lui Dumnezeu, dă-l Lui ceea ce-ți este cu puțință a cheltui; pentru că după ce vei muri, nimic nu vei mai putea cheltui și ceea ce dai acum, dai ce nu poți duce cu tine. Deci, fiind vie și sănătoasă, dă lui Hristos ceea ce ai, și toate cele ce ai vrut să mi le dai mie, începe a le da de acum lui Hristos”.

Astfel, în toate zilele vorbind fecioara cu mama sa, s-a făcut împărțirea lucrurilor, pe care le-a

dat spre trebuința săracilor. Deci, vânzând satele, podoabele cele de mult preț și mărgăritarele, s-a înștiințat despre aceea logodnicul ei, care, mâhnindu-se, a început a întreba pe doica Luciei: „Ce va să fie aceasta, că am auzit despre vinderea satelor, podoabelor și a mărgăritarelor?”. Iar doica, fiind pricepută, a zis: „Logodnica ta a aflat că se vinde o moștenire, a cărui preț este de o mie de galbeni și mai mult; și vrând a o cumpăra pe aceea, pentru tine, vinde asemenea lucruri ca să adune banii aceia”. Logodnicul, crezând cuvintele ei și socotind

că se face negustorie, a tăcut; ba chiar el îndemna la vânzare.

Dar când s-a înștiințat că toate s-au împărțit săracilor și scăpătaților, și toate s-au cheltuit cu străinii și slujitorii lui Dumnezeu, mergând la Pashasie, domnul cetății, a clevetit-o, zicând că logodnica sa este creștină și potrivnică legilor împărătești. Iar ighemonul, chemând-o la sine, o sfătuia cu cuvinte și o silea a jertfi idolilor. Atunci Lucia fericită a zis: „Aceasta este jertfa cea vie, precum și credința cea curată, înaintea lui Dumnezeu: a cerceta pe cei săraci și pe văduve în necazurile

lor. Eu într-acești trei ani nimic altceva n-am făcut, decât numai am adus jerfă lui Dumnezeu Cel viu. Acum nemaivând nimic din averea mea ce să aduc, pe mine mă jertfesc vie lui Dumnezeu și ceea ce va fi cu plăcerea Lui, aceea să facă cu jertfa Sa”.

Pashasie a zis: „Aceste cuvinte spune-le creștinilor, celor asemenea ție, iar mie celui ce păzesc așezămintele împărătești, în deșert mi le povestești”. Lucia a zis: „Tu ia aminte la legile împărătești, iar eu iau aminte la legile lui Dumnezeu. Tu te temi de împărați, iar eu mă tem de Dumnezeu.